

jimky takové stanoveny jsou zejména v § 11 odst. 3, v § 12, zásadně i v §§ 13, 15 a 22, dále v § 18 odst. 2, v §§ 21, 25, 26, 29, 30 odst. 1, podle nichž bezplatně musí konati majitelé domu noční stráž, každý obyvatel obce zúčastniti se k vyzvání starosty hasení a propůjčiti nádobu, konati i práce, vyžadující zvláštní zručnosti neb námahy, učiniti poplach, každý držitel koní propůjčiti koně do stříkačky, k dovážení vody nebo k oznámení požáru v sousední obci, propůjčiti zvony kostelní neb požární k poplachu, v některých neb každém domě opatřiti svým nákladem kádě s vodou a jiné hasicí nářadí, továrny, pivovary a pod. vlastním nákladem zakoupiti stříkačky. Nikde však v tomto zákoně není stanoveno, že by takové výlohy, spojené s odbornými hasičskými hlídkami při veřejně přístupných zábavách, byli povinni hraditi pořadatelé zábav ze svého. Dovolává-li se tudíž obec cit. zákona, doplňujíc v tomto směru řád hasení, a namítá-li ve stížnosti, že tento zákon dává jí oprávnění takové opatření naříditi, dlužno na to odpověděti, že pro nařízení takové nelze v cit. zákoně nalézti oporu.

Při tom jeví se irrelevantní, že svým nařízením nezamýšlela vybíratí dávku pro sebe, nýbrž že výši výloh měl určovati a náhradu vybíratí sbor dobrovolných hasičů sám, ježto cit. zákon nedává jí práva vydávati nařízení ani ve smyslu obcí zamýšleném. Rovněž irrelevantní jest podle vylíčeného zákonného stavu, z jakých vrstev sbor dobrovolných hasičů sestává. Ježto pak obec, ukládajíc zmíněnou povinnost pořadatelům zábav, opírala se toliko o předpisy cit. zák. č. 45/1876, jeví se konečně irrelevantní i okolnost, byla-li obec podle § 25 zák. č. 329/21 oprávněna žádati náhradu výloh s hlídkou spojených od jednotlivých vrstev občanstva, zábavy navštěvujících.

Č. 10.525.

Jazykové právo. — Samospráva obecní: * Předpis čl. 81 odst. 2 jaz. nař. vztahuje se na veškeré vyhlášky obecních úřadů bez rozdílu, zdali jsou vydávány podle příkazu zákona, čili nic.

(Nález ze dne 9. května 1933 č. 8236.)

V ě c: Obec Ch. proti zemskému úřadu v Praze o jazykové právo.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Osp v Chebu uložila na základě čl. 81 odst. 2 vl. nař. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. výměrem ze 3. října 1928 městské radě v Ch., aby program schůze obecního zastupitelstva města Ch., svolané na den 4. října 1928, oznámený veřejnou vyhláškou pouze v jazyku německém, vyhlásila též vyhláškou v jazyku státním.

St-lčino odvolání zemský úřad v Praze nař. rozhodnutím zamítl, poněvadž v odpor vzatý příkaz odpovídá ustanovení čl. 81 odst. 2 vl. nař., kterýžto článek byl vydán v základě zmocnění § 3 odst. 3 úst. zák. jazyk., v němž nebyly vytčeny státní moci výkonné pro ustanovení jazyka veřejných vyhlášek vůbec žádné meze. Veřejně vyhlášený program schůze obecního zastupitelstva má v daném případě právní povahu vy-

hlášky obecního úřadu, při čemž je zcela nerozhodno, zda, resp. na jakém podkladě právním jest obec k jejímu vydání povinna.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel svůj výrok, jež stížnost napadá, o ustanovení čl. 81 odst. 2 jazyk. nař., při čemž vyslovil, že předpis § 3 odst. 3 jazyk. zák., na jehož podkladě ustanovení čl. 81 odst. 2 jazyk. nař. je vydáno, nevytýčuje státní moci výkonné pro stanovení jazyka veřejných vyhlášek vůbec žádných mezí.

Stížnost uvádí nejprve povšechně, že jazyk. nař. není vydáno v duchu jazyk. zák. a je protizákonným zásahem do autonomie obce, na jejímž podkladě v Ch. stanoven byl německý jazyk jednacím jazykem obce. Dále vznáší námitku, že napadený příkaz není ani ustanovením čl. 81 odst. 2 jazyk. nař. odůvodněn a formuluje tuto námitku takto: Výrazem »úřední vyhlášky« ve smyslu § 3 odst. 3 jazyk. zák. a tudíž také vyhláškami ve smyslu ustanovení čl. 81 odst. 2 jazyk. nař. mohou být rozuměny jen ony vyhlášky, které se mají obcí vydati na základě zákonných předpisů. Ale obecní zřízení a novela k němu vydaná nemá ustanovení, že obec má zasedání obecního zastupitelstva vyhláškou uveřejniti. V Ch. děje se toto vyhlášení na základě jednacího řádu, který si obecní zastupitelstvo samo dalo. Tento jednací řád nemá však ustanovení, že by se vyhlášení to mělo provést také v jazyku státním. Nelze tedy toto vyhlášení řaditi mezi úřední vyhlášky předepsané zákonem, nýbrž pod korespondenci obce, která se má dít v jednacím jazyku obce, tedy v jazyku německém. Mylné je prý konečně i právní nazírání žal. úřadu, že státní moci výkonné nebyly pro stanovení jazyka veřejných vyhlášek žádné meze položeny. Jazykový zákon stanovil, že čsl. jazyk je sice pro obor veškeré státní správy státním oficiálním jazykem, ale pro obor autonomie takový prerogativ čsl. jazyku nepřiznal. Naopak v § 3 jazyk. zák. zásadně uznává volné sebeurčovací právo pro obor autonomie a omezuje je jen jednak výhradou ve prospěch jazyka čsl. (odst. 2 § 3), jednak výhradou ve prospěch jazyků jiných. Ze sebeurčovacího práva obcí se pak podává právo, aby si stanovily svůj jazyk jednací (což uznává i čl. 70 jazyk. nař.) a jazyka toho také užívaly.

Stížnost není důvodná.

Opřel-li žal. úřad nař. rozhodnutí o ustanovení čl. 81 odst. 2 jazyk. nař., může z povšechné námitky neplatnosti ustanovení jazyk. nař. míti pro spor význam pouze otázka platnosti tohoto ustanovení. Touto otázkou zabýval se pak nss již v nál. Boh. A 9003/31, ve kterém vyslovil právní názor, že předpis ten je kryt ustanovením § 3 odst. 3 jazyk. zák. Popírá tedy stížnost neprávem platnost ustanovení čl. 81 odst. 2 jazyk. nař.

K dalším vývodům stížnosti sluší pak poznamenati toto:

I když se nehledí k tomu, že stěžující si obec přehlédla, že podle § 2 novely k obecnímu zřízení ze 7. února 1919 č. 76 Sb. konání schůzí obecního zastupitelstva s označením programu musí být veřejně vyhlášeno, předpis odst. 3 § 3 jazyk. zák. zní: »Jazyk veřejných vyhlášek a zevních označení úřadů samosprávných stanoví státní moc výkonná.« Obsahuje tedy všeobecné, ničím neobmezené zmocnění státní moci výkonné, k úpravě jazykové stránky veřejných vyhlášek, jež vydávají autonomní korporace, příp. její úřady, a to veřejných vyhlášek

vůbec bez ohledu na to, na jakém podkladě se vydávají. Ustanovení odst. 2 čl. 81 jazyk. nař. vydané na podkladě zmocnění daného státní moci výkoné cit. předpisem, pak zní: »V obcích, jež mají podle posledního soupisu lidu aspoň 3.000 obyvatelů, budiž vyhláška vydána vždy také jazykem čsl.« Je tedy i toto ustanovení všeobecné povahy a týká se veřejných vyhlášek obcí vůbec.

Tvrdí-li tedy stížnost, že ustanovení § 3 odst. 3 jazyk. zák. a tudíž i čl. 81 odst. 2 jazyk. nař. se vztahuje jen na veřejné vyhlášky vydávané obcí na podkladě zákonného předpisu a že je proto na sporný případ nepoužitelné, když vyhlásování programu zasedání obecního zastupitelstva děje se toliko na podkladě jednacího řádu, jež si zastupitelstvo obce samo vydalo, a to tím více, že jednací řád ten nemá ustanovení, že vyhlášení programu se má státi také v jazyku státním, a snaží-li se svrchu citovanými vývody dokázati nesprávnost výroku žal. úřadu, že předpisem odst. 3 § 3 jazyk. zák. nebyly státní moci výkoné pro stanovení jazyka veřejných vyhlášek položeny žádné meze, činí tak proti jasnému znění cit. ustanovení.

č. 10.526.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva okresní. — Řízení před nss-em: I. Domáhá-li se výpomocný zřízenec okresní uznání, že podle § 10 zák. č. 125/27 přešel do státní služby jako zřízenec definitivní, je proti rozhodnutí poslední stolice správní přípustna stížnost na nss. — II. K výkladu § 10 odst. 1. věty druhé zák. č. 125/27 Sb.

(Nález ze dne 10. května 1933 č. 19.103/32.)

V ě c: Rudolf Ch. v H. (adv. Dr. Egon Horner z Prahy) proti ministerstvu vnitra (vrch. odb. r. Dr. Kar. Kopecký) o úpravu služebního poměru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výnosem z 23. listopadu 1928 schválil zsv v Praze podle § 212 zák. č. 103/26 usnesení osk v H. z 23. února 1927, jímž st-l, který byl dosud smluvním sluhou, byl ustanoven definitivním zřízencem okresním a přiznáno mu služné III. platové stupnice zřízenecké 2. stupně s příslušným činovným a přídavkem na děti s platností od 1. dubna 1927. Okresní úřad v H., k němuž cit. výnos zsv-u došel dne 6. prosince 1928, intimoval jej st-li výměrem z 10. prosince 1928, doručeným dne 11. prosince 1928.

Mezi tím oznámil zem. úřad v Praze dekretem z 1. prosince 1928 st-li, že podle § 10 odst. 1 věta 2 zák. č. 125/27 a) zák. č. 92/28 o organizaci politické správy přechází dnem 1. prosince 1928 do státní služby se všemi platovými a služebními právy a nároky, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 odst. 1 a 3 plat. zák. č. 103/26 a že je přidělen další službou okr. úřadu v H. Tento dekret byl Rudolfu Ch. doručen dne 3. prosince 1928, načež téhož dne vykonal Rudolf Ch. služební přísahu.

Dekretem zem. úřadu v Praze z 21. června 1929 byl st-li v důsledku toho, že dekretem z 1. prosince 1928 byl převzat do státní služby se všemi dosavadními platovými a služebními právy a nároky podle § 10